

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของประเทศกัมพูชา

1. ชื่อประเทศ ตราสัญลักษณ์ เมืองหลวงและเมืองสำคัญ

ชื่อประเทศ	ประเทศกัมพูชา มีชื่อทางการว่า ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)	
ธงชาติและ ตราสัญลักษณ์	<p>ธงประจำชาติเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีสามแถบแนวนอนพื้นสีแดง-น้ำเงิน-แดง กลางธงมีรูปปราสาทหินนครวัด 3 ยอดสีขาวอยู่ตรงกลางโดยพื้นสีแดงมีความหมายถึงชาติ ปราสาทนครวัดสีขาวหมายถึงสันติภาพและศาสนา สีน้ำเงินนั้นหมายถึงสถาบันพระมหากษัตริย์</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> </div> <p>ตราแผ่นดินแบบปัจจุบัน ใช้เป็นตราประจำราชวงศ์และใช้เป็นตราหน้าหมวกทหาร เป็นรูปฉลองพระองค์ครุยคลุมพานแว่นฟ้า อัญเชิญพระแสงขรรค์และเครื่องหมาย อุณาโลม มีรัศมีที่เปล่งออกออกมาจากพระมหามงกุฎ หมายถึงความเจริญรุ่งเรือง แห่งอารยธรรมเขมร ทางด้านข้างทั้ง 2 ด้านขนานด้วยฉัตร 5 ชั้น ซึ่งประคอง โดยคชสีห์ทางด้านซ้ายและราชสีห์ทางด้านขวา โดยฉัตร 5 ชั้นทั้ง 2 ด้านหมายถึง พระมหากษัตริย์และสมเด็จพระราชินี ส่วนคชสีห์และราชสีห์ หมายถึงปวงชนชาว กัมพูชาผู้ค้ำจุนราชบัลลังก์ และพระแสงขรรค์ หมายถึงพระราชอำนาจและความ ยุติธรรม เบื้องล่างสุดของรูปเป็นแพรแถบแสดงข้อความว่าพระเจ้ากรุงกัมพูชา</p>	
เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ (Phnom Penh)	
เมืองสำคัญ ทางเศรษฐกิจ	พนมเปญ (Phnom Penh)	เสียมเรียบ (Siem Reap)
	กัมปงจาม (Kampong Cham)	กัมปอต (Kampot)
	กันดาล (Kandal)	พระสีหนุ (Preah Sihanouk)
	พระตะบอง (Battambang)	เกาะกง (Koh Kong)

2. ที่ตั้งและภูมิประเทศ

ประเทศกัมพูชาตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาบสมุทรอินโดจีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ 181,035 ตารางกิโลเมตร หรือมีขนาดประมาณ 1 ใน 3 ของประเทศไทย เส้นเขตแดนโดยรอบประเทศมีความยาวประมาณ 2,615 กิโลเมตร ซึ่งมีเขตแดนติดต่อกับประเทศไทยประมาณ 805 กิโลเมตร ประเทศลาวประมาณ 540 กิโลเมตร ประเทศเวียดนามประมาณ 1,270 กิโลเมตร และอ่าวไทย ประมาณ 450 กิโลเมตร โดยมีลักษณะภูมิประเทศ ดังนี้

ภาคเหนือ

- มีพรมแดนติดกับประเทศไทย (จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์) และ ลาว (แขวงอัตตะปือและจำปาสัก)
- มีแม่น้ำโขง ไหลจากลาวเข้าสู่ภาคเหนือของกัมพูชาแล้วไหลผ่านเข้าเขตเวียดนาม มีความยาวในเขตกัมพูชารวม 500 กิโลเมตร
- มีการทำป่าไม้ บริเวณเขตภูเขาทางภาคเหนือ
- มีแนวเทือกเขาพนมดงรักกันเป็นพรมแดนกับประเทศไทย

ภาคกลาง

- พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ประกอบด้วยที่ราบรอบโตนเลสาบ (ทะเลสาบเขมร) และที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง
- โตนเลสาบเป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัดของกัมพูชา ได้แก่ กัมปงธม กัมปงชะนัง โพธิสัตว์ พระตะบอง และเสียมเรียบ

- มีการทำอาชีพเกษตรกรรมละอาชีพรองอยู่บริเวณที่ราบภาคกลางรอบโตนเลสาบ พืชที่สำคัญคือ ข้าวเจ้า ยางพารา พริกไทย และบริเวณรอบโตนเลสาบเป็นแหล่งประมงน้ำจืดที่สำคัญที่สุดในภูมิภาค

ภาคตะวันออก

- มีพรมแดนติดกับประเทศเวียดนาม (จังหวัดกอนทุม เปลกู ซาลาย ตี้กลัก ส่องแบ้ เตยนิน ลองอาน ด่งท๊าบ อันซาง และเกียงซาง)
- มีแนวเทือกเขาอันนัมกั้นเป็นพรมแดนกับประเทศเวียดนาม

ภาคตะวันตก

- มีพรมแดนติดกับประเทศไทย (จังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด)

ภาคใต้

- ติดกับอ่าวไทย
- มีภูเขาที่เป็นหย่อมๆ อยู่บริเวณเกาะกง สีหนุวิลล์ (กัมปงโสม) และกัมปงสะบือ

3. สภาพภูมิอากาศ

ร้อนชื้น มีฤดูฝนยาวนาน ฤดูฝนเริ่มจากเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม เดือนตุลาคมมีฝนตกชุกที่สุด อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 20 - 36 องศาเซลเซียส ส่วนฤดูแล้ง เริ่มจากเดือนพฤศจิกายน - เมษายน โดยเดือนเมษายนมีอุณหภูมิสูงสุดที่สุด และเดือนมกราคมมีอุณหภูมิต่ำที่สุด

4. ทรัพยากรธรรมชาติ

กัมพูชาเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ประกอบด้วย

- ป่าไม้ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 60 ของพื้นที่ของประเทศ บริเวณป่าไม้ที่หนาแน่นคือเทือกเขาบรรทัดทางตอนใต้และตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ ประกอบด้วยไม้ประดู่ ไม้ตะเคียน ไม้ชิงชัน ไม้มะค่า ไม้พะยูน ไม้เต็ง ไม้แดงและไม้ยาง เป็นต้น

- สินแร่ต่างๆ มีจำนวนมาก อาทิเช่น ทอง ทองแดง แร่เหล็ก แมงกานีส ถ่านหิน ดีบุก ตะกั่ว ฯลฯ โดย **แร่เหล็ก** พบมากตามเทือกเขาพนมดงรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดพระวิหาร สตั้งเตรง อุดรมิชัย และพระตะบอง **แมงกานีส** มีมากที่จังหวัดพระวิหาร **ถ่านหิน** ส่วนมากอยู่ที่จังหวัดสตั้งเตรง **พลอย** (ทับทิมและไพลิน) ส่วนมากอยู่ที่จังหวัดพระตะบอง พระวิหาร เกาะกง รัตนคีรี และกรุงไพลิน **ทอง** ค้นพบที่บ่อล้อมตริอบ จังหวัดเสียมเรียบ พนมกำโบร์จังหวัดอุดรมิชัย พนมแดง จังหวัดพระวิหาร **บอกไซต์** ค้นพบในจังหวัดพระตะบองและมณฑลคีรี สำหรับ**แร่เงิน** มีที่บ่อล้อมตริอบและพนมกำโบร์ จังหวัดอุดรมิชัยและสำโรง จังหวัดกัมปงสะปือ
- สัตว์น้ำ กัมพูชามีแนวชายฝั่งทะเลทางอ่าวไทยซึ่งเป็นแหล่งที่มีสัตว์น้ำชุกชุม นอกจากนี้ยังมีบริเวณโตนเลสาบซึ่งเป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่
- น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ กัมพูชามีแหล่งน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติหลายแห่ง โดยเฉพาะบริเวณนอกชายฝั่งด้านตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ

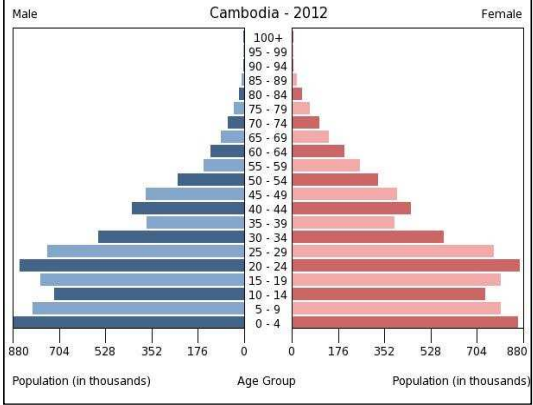
5. ประชากรและชนกลุ่มน้อยที่สำคัญในกัมพูชา

ประชากรในกัมพูชาส่วนใหญ่เป็นเชื้อชาติเขมรร้อยละ 90 ส่วนที่เหลือประกอบด้วยชาวเวียดนามร้อยละ 5 ชาวจีนร้อยละ 1 และอีกร้อยละ 4 เป็นชนกลุ่มน้อย ได้แก่ ชาวจามและชาวเขา โดยโครงสร้างของประชากรในกัมพูชา แสดงรายละเอียดในตาราง

ตารางแสดงโครงสร้างประชากรในกัมพูชา ปี 2554 และ 2555

รายการ	ปี 2554	ปี 2555
จำนวนประชากร	14.5 ล้านคน	14.7 ล้านคน
อัตราการเจริญเติบโตของประชากร	1.40 %	1.38 %
อัตราส่วนเพศ	0.953 ชาย ต่อ 1 หญิง	0.954 ชาย ต่อ 1 หญิง
อัตราการเกิด จำนวนคนเกิดในแต่ละปีต่อประชากร ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม)	22.0 ต่อ 1,000 คน	25.17 ต่อ 1,000 คน
อัตราการตาย จำนวนคนเกิดในแต่ละปีต่อประชากร ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม)	8.0 ต่อ 1,000 คน	7.97 ต่อ 1,000 คน

ที่มา: National Institute of Statistics of Cambodia: <http://www.nis.gov.kh> วันที่สืบค้น 18 เมษายน 2556

รายการ	ปี 2555
<p>อัตราส่วนเพศชายต่อหญิง (sex ratio)</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • แรกเกิด : 1.04 ชาย ต่อ 1 หญิง • ต่ำกว่า 15 ปี : 1.01 ชาย ต่อ 1 หญิง • 15 – 64 ปี : 0.93 ชาย ต่อ 1 หญิง • ตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป : 0.6 ชาย ต่อ 1 หญิง • ทั้งหมด : 0.95 ชาย ต่อ 1 หญิง
<p>โครงสร้างอายุ (age structure)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • 0 – 14 ปี : 31.7 % • 15 – 24 ปี : 21.2 % • 25 – 54 ปี : 38.2 % • 55 – 64 ปี : 4.9 % • ตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป : 3.9 %
<p>อายุมัธยฐาน (median age)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทั้งหมด : 23.3 ปี • ชาย : 22.6 ปี • หญิง : 24 ปี

ที่มา: The World Fact Book, Central Intelligence Agency, Cambodia: <http://www.cia.gov> วันที่สืบค้น 15 มีนาคม 2556

6. ภาษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

ภาษา

กัมพูชาใช้ภาษาเขมรเป็นภาษาราชการ และภาษาอื่นๆ ที่ใช้ในการติดต่อทางธุรกิจ ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน (แต้จิ๋ว) และไทย

ศาสนา

ศาสนาประจำชาติของกัมพูชา คือ ศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท ซึ่งแยกเป็น 2 นิกายย่อย คือ ธรรมยุตินิกายและมหานิกาย ประชาชนจะนับถือศาสนาพุทธ ประมาณร้อยละ 90 และนับถือศาสนาอื่นๆ อีกร้อยละ 10 ได้แก่ ศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ จากการที่พุทธศาสนาเป็นศาสนาหลัก ทำให้

ประเพณีปฏิบัติต่างๆ ของประชาชนชาวกัมพูชาจะสอดคล้องใกล้เคียงกับประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยผู้สูงอายุจะเข้าวัดฟังธรรม เมื่อมีงานบุญตามประเพณี ประชาชนหนุ่มสาวและเด็กจะร่วมแรงช่วยเหลือจัดการงานอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ จะมีงานบุญประเพณีที่สำคัญทางพระพุทธศาสนาตาม จันทรคติเช่นเดียวประเทศไทย

ลักษณะทางสังคม และวัฒนธรรม

ในประเทศกัมพูชาจะมีการทำบุญประเพณีต่างๆ คล้ายกับประเทศไทย เช่น ประเพณีวันสงกรานต์ และประเพณีวันลอยกระทง แต่อย่างไรก็ตาม กัมพูชาจะมีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ได้แก่

- (1) ระบำอัสตรา (apsara dance) เป็นการแสดงนาฏศิลป์ที่โดดเด่นของกัมพูชา ซึ่งถอดแบบการแต่งกายและท่าร่ายรำมาจากภาพจำหลักรูปนางอัสตราที่ปราสาทนครวัด
- (2) เทศกาลน้ำ (water festival) หรือ บอน อม ตุก (bon om tuk) เป็นเทศกาลประจำปีที่ยิ่งใหญ่ของกัมพูชา จัดขึ้นในคืนวันเพ็ญเดือนสิบสองราวๆ เดือนพฤศจิกายน เพื่อเป็นการแสดงความสำนึกในพระคุณของแม่น้ำที่นำความอุดมสมบูรณ์มาให้ โดยจะมีการจัดกิจกรรมการแข่งขันเรือยาว แสดงพลดอกไม้ไฟและการแสดงขบวนเรือประดับไฟ

7. ระบบการศึกษา

ประเทศกัมพูชาจัดระบบการศึกษารูปแบบเดียวกับประเทศไทย เริ่มต้นจากระดับปฐมวัย (pre-school อายุ 3-5 ปี) ระดับประถมศึกษา (primary school : grade 1-6 อายุ 6-11 ปี) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (lower secondary : grade 7-9 อายุ 12-14 ปี) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (upper secondary: grade 10-12 อายุ 15-17 ปี) และระดับมหาวิทยาลัยหรือการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (อายุ 18 ปีขึ้นไป) โดยทั่วไปแล้วอย่างต่ำเด็กชาวกัมพูชาที่มีอายุ 6 ปี จะต้องเริ่มเข้ารับการศึกษา แต่ก็มีเป็นจำนวนมากเช่นกันที่อายุล่วงเลยไปมากกว่านั้นกว่าจะเริ่มเข้าโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแถบชนบททั้งนี้ การศึกษาภาคบังคับ คือ ศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งสถานการณ์ของโรงเรียนในระดับต่างๆ ในปีการศึกษา 2554/2555 แสดงรายละเอียดในตาราง

ตารางแสดงจำนวนโรงเรียน นักเรียน และอาจารย์ผู้สอนในปี 2554/2555

ระดับ	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนอาจารย์
ก่อนวัยเรียน	2,575	4,006	121,306	3,881
ประถมศึกษา	6,849	58,594	2,142,464	45,296
มัธยมศึกษาตอนต้น	1,597	12,251	541,417	27,067
มัธยมศึกษาตอนปลาย	426	6,750	318,165	10,160

ที่มา: Education Statistics and Indicators 2011-2012, Ministry of Education, Youth and Sport, Cambodia <http://www.moeys.gov.kh> วันที่สืบค้น 15 เมษายน 2556

สำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ในประเทศกัมพูชามีสถาบันการศึกษาจำนวน 97 แห่ง ประกอบด้วยสถาบันการศึกษาของรัฐ จำนวน 38 แห่งและสถาบันการศึกษาของเอกชนจำนวน 59 แห่ง โดยจำนวนของนักศึกษาในระดับการศึกษาต่างๆ สามารถแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 จำนวนนักศึกษาในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ในปี 2553/2554 และปี 2554/2555

รายการ	ปี 2553/2554			ปี 2554/2555		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ระดับปริญญาตรี (Bachelor)						
จำนวนนักศึกษา	102,310	70,954	173,264	124,203	83,463	207,666
สัดส่วนร้อยละ (%)	59.0	41.0	100.0	59.8	40.2	100.0
ระดับปริญญาโท (Master degree)						
จำนวนนักศึกษา	10,544	2,343	12,887	11,487	2,787	14,274
สัดส่วนร้อยละ (%)	81.8	18.2	100.0	80.5	19.5	100.0
ระดับปริญญาเอก (Doctorates)						
จำนวนนักศึกษา	926	55	981	950	56	1,006
สัดส่วนร้อยละ (%)	94.4	5.6	100.0	94.4	5.6	100.0

ที่มา: Education Statistics and Indicators 2011-2012, Ministry of Education, Youth and Sport, Cambodia <http://www.moeys.gov.kh> วันที่สืบค้น 15 เมษายน 2556

8. สาธารณูปโภคพื้นฐาน

8.1 ด้านการสื่อสารโทรคมนาคม¹

(1) จำนวนโทรศัพท์พื้นฐานและมือถือที่ใช้งาน ในปี 2555	8,300 ล้านเครื่อง
(2) จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ในปี 2555	450,000 คน

8.2 ด้านพลังงาน¹

(1) การผลิตกระแสไฟฟ้า ในปี 2555	2,862 ล้านกิโลวัตต์
(2) การบริโภคไฟฟ้าต่อคนต่อปี ในปี 2555	197 กิโลวัตต์

8.3 ด้านคมนาคมขนส่ง

ทางบก

จากรายงานของกระทรวง Public Works and Transport (MPWT) ของประเทศกัมพูชา พบว่า ในปี 2555 ถนนในกัมพูชามีความยาวรวมทั้งสิ้น 52,586 กิโลเมตร จำแนกเป็นถนนทางหลวง (national roads) ยาว 5,600 กิโลเมตร ถนนสายจังหวัด (provincial roads) ยาว 6,607 กิโลเมตร และถนนสายชนบท (rural roads) ยาว 40,379 กิโลเมตร โดยเส้นทางหมายเลขถนนหลวงสายหลักที่สำคัญ ประกอบด้วยเส้นทางหมายเลข 1-7

¹ National Strategic Development Plan Update 2009-2012, Ministry of Planning, Cambodia
แหล่งที่มา <http://www.mop.gov.kh> วันที่สืบค้น 18 เมษายน 2556

ที่มา: Cambodia map. <http://www.mappery.com/cambodia-map-2>

เส้นทางหมายเลข 1 เริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh) --->สวายเรียง (Svay Rieng) สิ้นสุดที่ด่านบาเวท (Bavet) ติดชายแดนเวียดนาม รวมระยะทาง 167 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 2 เริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh) --->ตาคะเมา (Takhmau) --->ตาแก้ว (Takaev) สิ้นสุดที่พนมดิน (Phnum Den) ติดชายแดนเวียดนาม รวมระยะทาง 121 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 3 เริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh) --->กัมปอต (Kampot) สิ้นสุดที่อำเภอเวียลรินห์ (Veal Rinh) รวมระยะทาง 202 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 4 เริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh) --->กัมปงสะปือ (Kampong Spueu) สิ้นสุดที่กรุงพระสีหนุ (Krong Preah Sihanouk) รวมระยะทาง 214 กิโลเมตร

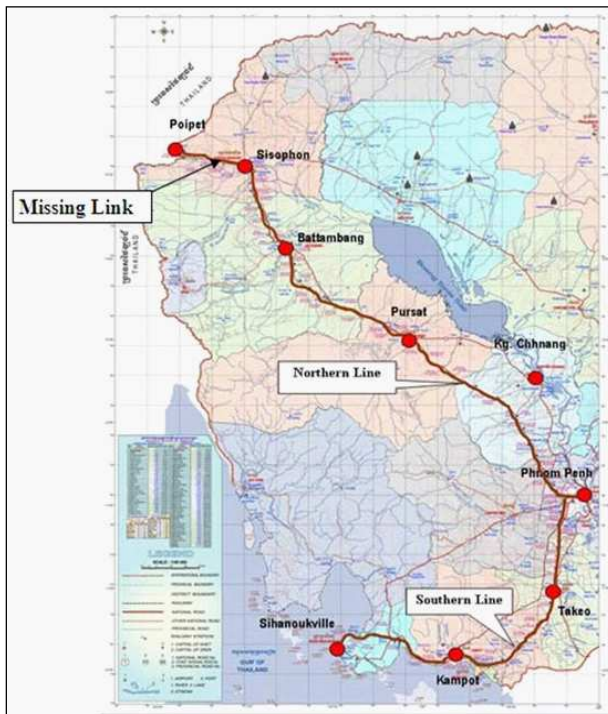
เส้นทางหมายเลข 5 เริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh) --->โพธิสัตว์ (Pursat) --->พระตะบอง (Battambang) --->ศรีโสภณ (Sisophon) สิ้นสุดที่ปอยเปต (Poipet) ติดชายแดนไทย รวมระยะทาง 407 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 6 เริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh)--->กัมปงทม (Kampong Thum)--->เสียมเรียบ (Siem Reap) สิ้นสุดที่ศรีโสภณ (Sisophon) รวมระยะทาง 416 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 7 เริ่มจากจุดบรรจบกับถนนเส้นทางหมายเลข 6 --->กัมปงจาม (Kampong Cham)--->สิ้นสุดที่สตริงเตรง (Stueng Traeng) ติดชายแดนลาว รวมระยะทาง 461 กิโลเมตร

ทางรถไฟ

ระบบรถไฟที่มีอยู่ในกัมพูชาประกอบด้วยเส้นทาง 2 สาย คือ

ที่มา: ADB website, <http://www.adb.org/Projects/CAM-Railway>

เส้นทางสายเหนือ (northern line)

เส้นทางสายเหนือได้ถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ.2472-2485 เส้นทางเริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh) -->กัมปงชนัง (Kampong Chhnang) -->โพธิสัตว์ (Pursat) -->พระตะบอง (Battambang) ->ศรีโสภณ (Sisophon) ---> ปอยเปต (Poipet) รวมระยะทาง 336 กิโลเมตรโดยระยะทางระหว่างศรีโสภณ (Sisophon) ไปปอยเปต (Poipet) 48 กิโลเมตร ได้ถูกทำลายไประหว่างสงครามกลางเมือง (civil war)

เส้นทางสายใต้ (southern line)

เส้นทางสายใต้ถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ.2503-2512 เส้นทางเริ่มจากพนมเปญ (Phnom Penh)--->ตาแก้ว (Takaev)--->กัมปอต (Kampot)--->สีหนุวิลล์ (Sihanoukville) รวมระยะทาง 264 กิโลเมตร

หลังจากสงครามกลางเมือง เส้นทางรถไฟทั้งเส้นทางสายเหนือและเส้นทางสายใต้ได้รับความเสียหายและอยู่ในสภาพที่แย่มาก รถไฟสามารถเดินทางด้วยความเร็วเพียงแค่ว่า 15-20 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

เท่านั้น รัฐบาลกัมพูชามีนโยบายฟื้นฟูระบบการขนส่งทางรถไฟ โดยได้ทำสัญญาสัมปทาน 30 ปีกับบริษัท Toll Holdings ของออสเตรเลียในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2552 ในโครงการซ่อมแซมและสร้างรางรถไฟในเส้นทางที่มีอยู่เดิมทั้งเส้นทางสายเหนือและเส้นทางสายใต้ รวมทั้งเส้นทางที่ถูกทำลายไปคือเส้นทางระหว่างศรีโสภณกับปอยเปต ทั้งนี้ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) และองค์การความช่วยเหลือจากออสเตรเลีย (Aus AID) ตกลงให้การสนับสนุนเงินทุนจำนวน 140 ล้านดอลลาร์ สรอ. สำหรับการฟื้นฟูระบบการขนส่งทางรถไฟดังกล่าว โดยจุดประสงค์ของงานฟื้นฟูคือต้องการให้รถไฟสายเหนือสามารถบรรทุกน้ำหนัก 20 ตันด้วยความเร็วสูงสุด 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และรถไฟสายใต้สามารถบรรทุกน้ำหนัก 15 ตัน

ทางเรือ

ในกัมพูชามีท่าเรือน้ำลึกแห่งเดียวตั้งอยู่ในจังหวัดพระสีหนุ (Preah Sihanouk Province) คือท่าเรือสีหนุวิลล์ (Sihanoukville Autonomous Port) เป็นท่าเรือที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและในปัจจุบันท่าเรือแห่งนี้มีท่าเทียบเรือ 12 แห่งพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยในการขนถ่ายสินค้า เป็นท่าเรือที่สามารถรองรับเรือเดินสมุทรได้ โดยมีทางเข้าท่าเรือ 2 ช่องทาง คือ ช่องทางใต้ (South Channel) มีท่าเทียบเรือยาว 5.5 กิโลเมตร น้ำลึก 8.4 เมตรและความกว้าง 80-100 เมตร และช่องทางเหนือ (North Channel) มีท่าเทียบเรือยาว 1 กิโลเมตร น้ำลึก 10 เมตรและความกว้าง 150-200 เมตร ส่วนใหญ่เส้นทางเดินเรือจากท่าเรือแห่งนี้ไปยังท่าเรือต่างๆ ทั่วโลกจะผ่านประเทศสิงคโปร์

นอกจากนี้ยังมีท่าเรือที่มีขนาดเล็กกว่าท่าเรือสีหนุวิลล์ คือท่าเรือออกญามง (Oknha Mong Port) เป็นท่าเรือเอกชน ตั้งอยู่ที่จังหวัดเกาะกง เป็นท่าเรือที่ขนถ่ายสินค้าทั่วไปที่มีขนาดเล็ก ส่วนใหญ่จะใช้ขนส่งสินค้าจากประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย

การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ

การขนส่งทางน้ำภายในประเทศส่วนใหญ่ใช้แม่น้ำโขง แม่น้ำโตนเลสาบ และแม่น้ำบาสัก ซึ่งในฤดูฝนมีความยาวประมาณ 1,750 กิโลเมตร และในฤดูแล้งอาจลดลงเหลือ 580 กิโลเมตร ท่าเรือในกัมพูชามี 7 แห่ง ได้แก่

- (1) ท่าเรือพนมเปญ (Phnom Penh Autonomous Port) อยู่ในกรุงพนมเปญโดยตั้งอยู่ริมแม่น้ำ โตนเลสาบ เป็นท่าเรือขนาดเล็ก ไม่สามารถรองรับเรือเดินสมุทรได้ เป็นท่าเทียบเรือ บรรทุกสินค้าล่องทางแม่น้ำโขง และเป็นท่าเทียบเรือโดยสาร
- (2) ท่าเรือสตริงตรง (Stueng Traeng Port) อยู่ในจังหวัดสตริงตรง เป็นท่าเรือสำคัญบน แม่น้ำโขง
- (3) ท่าเรือกระแจะ (Kratie Port) อยู่ในจังหวัดกระแจะ เป็นท่าเรือสำคัญบนแม่น้ำโขง
- (4) ท่าเรือโตนเลเบท (Tonle Bet Port) อยู่ในจังหวัดกัมปงจาม เป็นท่าเรือสำคัญบนแม่น้ำโขง
- (5) ท่าเรือเนี้ยกเลียง (Neak Loeang Port) อยู่ในจังหวัดไพรเวง เป็นท่าเรือสำคัญบนแม่น้ำโขง
- (6) ท่าเรือจองคะเนียะ (Chong Khneas Port) อยู่ในจังหวัดเสียมเรียบ ตั้งอยู่บนแม่น้ำโตนเลสาบ
- (7) ท่าเรือพสาร์ครอม (Phsar Krom Port) อยู่ในจังหวัดกัมปงชนัง ตั้งอยู่บนแม่น้ำโตนเลสาบ

ทางอากาศ

ในปัจจุบันกัมพูชามีสนามบินที่เป็นสนามบินภายในประเทศและสนามบินระหว่างประเทศทั้งสิ้น 11 แห่ง สนามบินที่สำคัญที่ให้บริการเชิงพาณิชย์และเป็นสนามบินนานาชาติ มี 3 แห่ง คือ

- (1) ท่าอากาศยานนานาชาติพนมเปญ (Phnom Penh International Airport) เป็นท่าอากาศยานหลักของกัมพูชา ตั้งอยู่ห่างจากใจกลางกรุงพนมเปญไปทางตะวันตก 7 กิโลเมตร มีพื้นที่ 387 เฮกตาร์ (hectare) หรือ 3,870,000 ตารางเมตร
- (2) ท่าอากาศยานนานาชาติเสียมเรียบ (Siem Reap international Airport) เป็นท่าอากาศยานที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของกัมพูชา ตั้งอยู่ในจังหวัดเสียมเรียบ มีพื้นที่ 197 เฮกตาร์ (hectare) หรือ 1,970,000 ตารางเมตร เป็นสนามบินที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในกัมพูชา เนื่องจากเสียมเรียบเป็นจังหวัดที่รัฐบาลกัมพูชาเลือกในการดำเนินยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพราะว่ามีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่เป็นมรดกโลก คือ นครวัดและนครธม
- (3) ท่าอากาศยานนานาชาติสีหนุ (Sihanouk international Airport) ตั้งอยู่ในจังหวัดพระสีหนุ ห่างจากตัวเมือง 18 กิโลเมตร มีพื้นที่ 123.84 เฮกตาร์ (hectare) หรือ 1,238,400 ตาราง เมตร เป็นสนามบินอีกแห่งหนึ่งที่รัฐบาลกัมพูชาให้มีการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและ นักลงทุน เนื่องจากพระสีหนุเป็นเมืองที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและมีท่าเรือน้ำลึก เอื้อต่อการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษและเขตท่องเที่ยวทางทะเล

9. ระบบการเมือง การปกครองและบุคคลสำคัญ

ระบบการเมืองการปกครอง

กัมพูชามีระบบการปกครองเป็นประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ภายใต้รัฐธรรมนูญและมีนายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะรัฐบาล มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี พระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบันคือ พระบาทสมเด็จพระบรมนาถ นโรดม สีหมุนี (His Majesty Preah Bat Samdech Preah Boromneath Norodom Sihamoni) เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อ วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2547

รัฐสภาของกัมพูชาประกอบด้วย 2 สภา คือ

- (1) สภาแห่งชาติ (The National Assembly) ประกอบด้วยสมาชิก 123 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดได้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 ปรากฏว่ามีพรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งและได้รับการจัดสรรที่นั่งในสภาแห่งชาติ ได้แก่ พรรคประชาชนกัมพูชา (The Cambodian People's Party: CPP) ได้ 90 ที่นั่ง พรรคสมรังสี (Sam Rainsy: SRP) ได้ 26 ที่นั่ง พรรคสิทธิมนุษยชน (Human Right Party) ได้ 3 ที่นั่ง พรรคนโรดมรณฤทธิ์ (Norodom Ranaridh Party) ได้ 2 ที่นั่ง และพรรคฟูนชินเปค (National United Front for an Independent, Neutral, Peaceful, and Cooperative Cambodia: FUNCINPEC) ได้ 2 ที่นั่ง ในปัจจุบัน สมเด็จเฮงซัมริน (Somdech Heng Samrin) ดำรงตำแหน่งเป็นประธานสภาแห่งชาติ
- (2) วุฒิสภา (The Senate) ประกอบด้วยสมาชิก 61 คน โดยสมาชิก 2 คน ได้รับการแต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ และสมาชิกอีก 2 คน ได้รับการแต่งตั้งโดยเสียงข้างมากของสภาแห่งชาติ ส่วนที่เหลืออีก 57 คน ได้รับการเลือกตั้งทางอ้อมโดยการลงคะแนนเสียงลับ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 6 ปี การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งล่าสุดได้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2555 ปรากฏว่าพรรคประชาชนกัมพูชา (CPP) ได้ 46 ที่นั่ง และพรรคสมรังสี (SRP) ได้ 11 ที่นั่ง ในปัจจุบัน สมเด็จเจียซิม (Samdech Chea Sim) ดำรงตำแหน่งเป็นประธานวุฒิสภา

รัฐบาล

รัฐบาลกัมพูชาปัจจุบันเป็นรัฐบาลผสมระหว่างพรรคประชาชนกัมพูชา(CPP) และพรรคฟุนซินเปค (FUNCINPEC) โดยมีสมเด็จฮุนเซน (Samdech Hun Sen) เป็นนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้กัมพูชาจะจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติครั้งต่อไปในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2556

การแบ่งเขตการปกครอง

ในปัจจุบันกัมพูชาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 1 ราชธานี (กรุง) คือกรุงพนมเปญและ 23 จังหวัด (เขต) ดังแสดงในภาพ และรายละเอียดของจังหวัดดังแสดงในตาราง

ที่มา: Cambodia map, <http://www.changnoi-holiday.com/cambodia/map.php>

ตารางแสดงรายชื่อจังหวัดในกัมพูชา

ชื่อจังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตารางเมตร)
1 บันเตียเมียนจชัย (BanteayMeanchey)	เมืองศรีโสภณ (SereiSophoan)	6,679.00
2 พระตะบอง (Battambang)	เมืองพระตะบอง (Battambang)	11,748.00
3 กัมปงจาม (Kampong Cham)	เมืองกัมปงจาม (Kampong Cham)	9,798.60
4 กัมปงชนัง (Kampong Chhnang)	เมืองกัมปงชนัง (Kampong Chhnang)	5,521.00
5 กัมปงสเปือ (Kampong Speu)	เมืองชะบารี่ มอน (Chbar Mon Town)	6,969.72
6 กัมปงธม (Kampong Thom)	เมืองสเตอร์องเซ็น (StuengSen)	15,061.00
7 กัมปอต (Kampot)	เมืองกัมปอต (Kampot)	4,873.00
8 กันดาล (Kandal)	เมืองตาคเมา (Ta Khmao)	3,211.76
9 แกบ (Kep)	เมืองแกบ (Kep)	336.00
10 เกาะกง (Koh Kong)	เมืองเขมรรัฐภูมินทร์ (KhemarakPhumin)	10,045.00
11 กระแจะ (Kratie)	เมืองกระแจะ (Kratie)	11,094.00
12 มณฑลคีรี (Mondulkiri)	เมืองแสนมโนรมย์ (SenMonorom)	14,288.00
13 อุดรเมียนจชัย (OddarMeanchey)	เมืองซัมร็อง (Samrong)	4,873.00
14 ไพลิน (Pailin)	เมืองไพลิน (Pailin)	1,062.00
15 พนมเปญ (Phnom Penh)	กรุงพนมเปญ (Phnom Penh)	678.46
16 พระสีหนุ (Preah Sihanouk)	เมืองสีหนุวิลล์ (Sihanoukville)	2,536.68
17 พระวิหาร (PreahVihear)	เมืองพระวิหาร (PreahVihear)	14,031.00
18 ไพรเวง (Prey Veng)	เมืองไพรเวง (Prey Veng)	4,883.00
19 โปธิสัต (Pursat)	เมืองโปธิสัต (Pursat)	12,692.00
20 รัตนคีรี (Ratanakiri)	เมืองบานลูง (Ban Lung)	10,782.00
21 เสียมเรียม (Siem Reap)	เมืองเสียมเรียม (Siem Reap)	10,299.00
22 สตริงเตรง (Stung Treng)	เมืองสตริงเตรง (Stung Treng)	12,016.00
23 สวายเรียง (SvayRieng)	เมืองสวายเรียง (SvayRieng)	2,848.85
24 ตาแก้ว (Takeo)	เมืองตาแก้ว (Takeo)	3,562.70

ที่มา: Cambodia Municipality and Province Investment Information, 2013. CDC

รายชื่อผู้นำประเทศของกัมพูชา

ชื่อ	ตำแหน่ง
1 Samdech Hun Sen	นายกรัฐมนตรี
2 Mr.Tea Banh	รองนายกรัฐมนตรี
3 Mr.Sar Kheng	รองนายกรัฐมนตรี
4 Mr.Sok An	รองนายกรัฐมนตรี
5 Mr.Keat Chhon	รองนายกรัฐมนตรี
6 Mr.Hor Nam Hong	รองนายกรัฐมนตรี

ที่มา: The World Fact Book, Central Intelligence Agency, Cambodia. <http://www.cia.gov> วันที่สืบค้น 15 เมษายน 2556

10. เวลาทำการของหน่วยงานและวันหยุดนักขัตฤกษ์

ประเทศกัมพูชาใช้เขตแบ่งเวลาเดียวกับประเทศไทย คือเวลามาตรฐานโลกที่เมืองกรีนวิช (Greenwich Mean Time: GMT) บวกอีก 7 ชั่วโมง และมีเวลาทำงานและวันหยุดนักขัตฤกษ์ ดังนี้

เวลาราชการ	วันจันทร์ถึงศุกร์ เวลา 8.00 น.-12.00 น. และ เวลา 14.00 -17.00 น.
เวลาทำการธนาคาร	วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00 น.-15.00 น.
วันหยุดนักขัตฤกษ์	วันปีใหม่สากล 1 มกราคม
	วันปลดปล่อยกัมพูชาจากเขมรแดง วันที่ 7 มกราคม
	วันมาฆบูชา ตามปฏิทินจันทรคติ
	วันสตรีสากล วันที่ 8 มีนาคม
	วันขึ้นปีใหม่เขมร ซึ่งตรงกับวันสงกรานต์ วันที่ 13 - 16 เมษายน
	วันแรงงาน วันที่ 1 พฤษภาคม
	วันวิสาขบูชา ตามปฏิทินจันทรคติ
	วันเด็กสากล วันที่ 1 มิถุนายน
	วันแรกนาขวัญ วันแรม 4 ค่ำ เดือน 6
	วันรัฐธรรมนูญ วันที่ 24 กันยายน
	วันสาร์ทเขมร เรียกว่าวันปรอจุมเบณ (pchum ben day) ตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 จะหยุดราชการ 3 วัน ตั้งแต่วันแรม 14 ค่ำ เดือน 10 จนถึงขึ้น 1 ค่ำ เดือน 11
	วันขึ้นครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระบรมนาถ นโรดม สีหมุนู วันที่ 29 ตุลาคม
	วันรับอิสระภาพจากฝรั่งเศส วันที่ 9 พฤศจิกายน
วันลอยกระทง (water festival) มี่งานประเพณีแข่งเรือ จะหยุดราชการ 3 วัน ตั้งแต่วันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 12 ถึงวันแรม 1 ค่ำ เดือน 1	
วันสิทธินุชชชนสากล วันที่ 10 ธันวาคม	

11. สกุลเงิน และอัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์ สหรัฐ. และเงินบาทไทย

กัมพูชามีเงินตราประจำชาติได้แก่ เงินสกุล “เรียล” (Riel) แต่มีการใช้เงินสกุลดอลลาร์ สหรัฐ. กันอย่างแพร่หลายในการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจทั้งในเมืองหลวงและเมืองท่องเที่ยว ซึ่งรัฐบาลพยายามรักษาเสถียรภาพให้อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ที่ 4,000 เรียล (บวก/ลบ 100) ต่อดอลลาร์ สหรัฐ. เพื่อให้เกิดความนิยมใช้เงินเรียลเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนให้มากขึ้น

สกุลเงิน	เรียล (Riel) สัญลักษณ์สกุลเงิน KHR
เหรียญ (เรียล)	มีชนิดราคา 50 100 200 และ 500
ธนบัตร (เรียล)	มีชนิดราคา 50 100 200 500 1,000 2,000 5,000 10,000 20,000 50,000 และ 100,000
อัตราแลกเปลี่ยนโดยเฉลี่ยในปี 2555	1 USD = 4,036.98 KHR 1 THB = 129.87 KHR

ตัวอย่างธนบัตร

